

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 118/2013-40

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. júna 2013 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika v konaní o sťažnosti obce Ch., zastúpenej starostkou H. K., právne zastúpenej advokátom JUDr. Ing. K. K., Š., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/129/2004 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obce Ch. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/129/2004 p o r u š e n é b o l i .

2. Obci Ch. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Nové Zámky povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Nové Zámky j e p o v i n n ý uhradiť obci Ch. trovy konania v sume 413,91 € (slovom štyristottrinásť eur a deväťdesiatjeden centov) na účet advokáta JUDr. Ing. K. K., Š., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. III. ÚS 118/2013 z 12. marca 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť obce Ch. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/129/2004.

Na základe výzvy sa k veci vyjadril okresný súd podaním sp. zn. Spr 1695/13 z 13. mája 2013. V ňom sa okrem iného uvádza:

„V danej veci sa jedná o konanie o určenie práva vecného bremena prechodu cez pozemok, ktoré konanie je náročné na dokazovanie, pričom na množstvo procesných úkonov a zmenu účastníkov, v dôsledku ktorých je potrebné vo vzťahu k aktuálnemu odporcovi 1. doručovať všetky písomnosti pretlmočené do anglického jazyka spôsobuje to, že uvedená skutočnosť predlžuje celé konanie a neumožňuje súdu jednotlivé úkony vykonávať promptne.

Sťažnosť sťažovateľov bola Ústavným súdom uznesením III. US 383/12-13 prijatá na ďalšie konanie vychádzajúc z ich námietok, že procesné úkony tunajšieho súdu potom čo bol vyhlásený rozsudok v októbri 2006 vo veci samej a následne rozsudok odvolacieho súdu zo septembra 2007, ktorým bol prvostupňový rozsudok zrušený, neboli vykonávané bez zbytočných prietáhov. Vo veci 6 C 129/04 bol vyneseny prvý meritórny rozsudok na pojednávaní dňa 20. 10. 2006. Voči tomuto rozsudku podali odvolanie odporcovia, po jeho doručení ostatným účastníkom a predložení ich vyjadrenia, bol predmetný spis dňa 20. 12. 2006 predložený na Krajský súd Nitra, ktorý uznesením 7 Co 325/06-229 zo dňa 13. 09. 2007 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Spis bol prvostupňovému súdu vrátený 22. 11. 2007. Po jeho doručení účastníkom vychádzajúc z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu boli navrhovatelia vyzvaní na špecifikáciu práva prechodu. Dňa 07. 04. 2008 navrhovatelia predložili geometrický plán a doplnenie návrhu. Súd uznesením z 22. 05. 2008 pripustil zmenu návrhu, následne určil termíny pojednávani na deň 20. 06. 2008, 19. 09. 2008, 11. 11. 2008, 18. 12. 2008, 29. 01. 2009 bez prejednania veci v dôsledku rôznych procesných návrhov zo strany účastníkov konania. Uznesením z 05. 02. 2009 súd pripustil zámenu účastníkov na strane odporcov. Ďalší termín pojednávania bol určený na 25. 06. 2009, ktorý sa neuskutočnil z dôvodu neprítomnosti odporcov v 4. a 7. rade, u ktorých sa zásielky vrátili neprevzaté v odbernej lehote. Následne bolo vytýčené pojednávania na dni 10. 09. 2009, 19. 10. 2009, 24. 11. 2009, 15. 01. 2010, 26. 02. 2010, ktoré meritórne prejednané neboli z dôvodu neprítomnosti niektorého z účastníkov. Dňa 30. 03. 2010 sa uskutočnilo meritórne pojednávanie kedy bol vypočutý odporca v 3. a 4. rade. Pojednávanie bolo odročené za účelom poskytnutia lehoty na mimosúdne doriešenie predmetu sporu. Vzhľadom na to, že odporca v 3. rade prestal preberať zásielky, navrhovatelia podaním zo dňa 21. 06. 2010 žiadali, aby mu bol ustanovený opatrovník na zastupovanie v konaní, keďže jeho právne zastúpenie udelené advokátovi odvolal. Na pojednávaní dňa 09. 08. 2010 vychádzajúc z prednesov účastníkov došlo k jeho odročeniu a nariadeniu miestnej ohliadky, ktorá sa konala dňa 08. 09. 2010. Ďalší termín pojednávania bol určený na deň 22. 11. 2010, 14. 01. 2011, ktoré sa neuskutočnili pre neprítomnosť účastníkov konania. Dňa 23. 03. 2011 si súd zadovážil vkladové spisy V 5357/10 a V 110/11. Navrhovatelia v 5. a 6. rade podaním došlým súdu 07. 04. 2011 žiadali o vydanie predbežného opatrenia a zároveň o zámenu odporcov

v 1. a 2. rade. O zmene účastníkov súd rozhodol uznesením zo dňa 13. 04. 2011, ďalším uznesením z toho istého dňa vyzval navrhovateľa v 5. rade na odstránenie väd podaného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľ v 5. rade zaslal doplnenie návrhu dňa 21. 04. 2011 vrátane pripojených dokladov. Navrhovatelia v 1. a 2. rade dňa 26. 04. 2011 doručili doplnený návrh na vydanie predbežného opatrenia. Okrem toho dňa 26. 04. 2011 doručovali navrhovatelia v 2. a 3. rade osobitný návrh na vydanie predbežného opatrenia. Vzhľadom na to, že v rámci zmeny účastníkov bol do konania pribratý ako odporca v 1. rade občan USA, konajúci sudca dňa 21. 06. 2011 požiadal ministerstvo o poskytnutie informácie o doručovanie písomností občanovi USA s pobytom v USA. Odpoveď na výzvu súdu súd obdržal 25. 07. 2011. Navrhované predbežné opatrenie navrhovateľa v 5. rade súd odmietol uznesením zo dňa 15. 11. 2011, ďalším uznesením z toho istého dňa, vyzval navrhovateľov v 3. a 4. rade na doplnenie návrhu na predbežné opatrenie, okrem toho samostatným uznesením pribral do konania tlmočníka z jazyka anglického. Dňa 16. 11. 2011 súd návrh odporcu v 4. rade na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a dňa 18. 11. 2011 rozhodol o zamietnutí návrhu odporcu v 4. rade na ustanovenie opatrovníka pre odporcu v 1. rade. Dňa 07. 12. 2011 doručili do spisu navrhovatelia v 3. a 4. rade doplnenie návrhu na vydanie predbežného opatrenia, dňa 09. 12. 2011 doručil odporca v 4. rade odvolanie voči zamietajúcemu uzneseniu z čl. 558 a tým istým dňom voči uzneseniu z čl. 564. Tým istým dňom bolo do spisu doručené odvolanie navrhovateľov v 5. a 6. rade voči uzneseniu z čl. 558, uvedení odporcovia dňa 12. 12. 2011 doručili do spisu odvolanie voči uzneseniu z čl. 552. Konajúci sudca úpravou zo dňa 20. 12. 2011 doručil listiny tlmočnice za účelom ich prekladu. Tlmočnica dňa 30. 01. 2012 súdu vrátila obdržané listiny s tým, že zo zdravotných dôvodov nie je schopná vykonať požadované úkony. Vzhľadom na uvedené súd uznesením zo dňa 16. 04. 2012 pribral do konania nového tlmočníka a prekladateľa. Po správoplatnení uznesenia dňa 23. 05. 2012 boli tlmočníkovi doručené listiny za účelom ich pretlmočenia. Navrhovatelia v 5. a 6. rade dňa 25. 06. 2012 súdu oznámili, že podaný návrh vo vzťahu k odporkyni H. J. berú späť. Na výzvu súdu navrhovatelia v 1. až v 4. rade žiadali, aby súd vzhľadom na zmenu vlastníctva pripustil zmenu účastníkov na strane odporcu v 7. rade. Vzhľadom na rozporné podania navrhovateľov ohľadom odporkyne H. J. boli opätovne vyzvaní prostredníctvom právnej zástupkyne na oznámenie a označenie mena, priezviska

a adresy bydliska osôb, ktoré majú do konania vstúpiť na miesto odporkyne H. J. Zároveň tou istou úpravou zo dňa 06. 08. 2012 bol vyzvaný tlmočník na oznámenie dátumu predloženia prekladu požadovaných dokladov. Následne bol tlmočník úpravou zo dňa 12. 09. 2012 vyzvaný na predloženie prekladu. Pretlmočené doklady tlmočník predložil súdu 24. 09. 2012. Dňa 30. 10. 2012 navrhovatelia v 5. a 6. rade písomne požiadali o vydanie predbežného opatrenia, resp. oznámenie, čo bráni tomu, že o ňom doposiaľ nebolo rozhodnuté. Úpravou zo dňa 31. 10. 2012 im konajúci sudca oznámil, že nakoľko sa spis nachádza na Ústavnom súde a z toho dôvodu sa nedá rozhodnúť o predbežnom opatrení. Predmetný spis na základe predchádzajúcej žiadosti Ústavný súd prevzal 24. 09. 2012 a vrátil ho na tunajší súd 02. 11. 2012. Potom ako sudca urobil úpravu v spise dňom 31. 10. 2012, asistentka senátu ju realizovala 06. 11. 2012 a doručený spis nebol sudcovi predložený, keďže bol zasielaný k Spr 1554/12, sa stalo, že napriek tomu, že spis sa už nachádzal na súde Vám bola odoslaná odpoveď o tom, že spis na súde nie je. Ďalej dňa 30. 10. 2012 navrhovatelia v 5 a 6 rade doručovali do spisu jednak žiadosť na vykonanie dôkazov, na vydanie predbežného opatrenia a urýchlené konanie, a okrem toho návrh na ustanovenie opatrovníka pre odporcu v 1. rade. Dňa 12. 11. 2012 konajúci sudca rozhodol o priznaní odmeny pre tlmočníka a prekladateľa a dňa 12. 11. 2012 uložil doručiť pretlmočené doklady odporcovi v 1. rade. Táto jeho úprava bola realizovaná 26. 11. 2012. Dňa 04. 12. 2012 doručil navrhovateľ v 5. rade písomnú sťažnosť na nečinnosť súdu, ktorá bola riešená odpoveďou pod Spr 1578/12 a 1579/12. Konajúci sudca uznesením zo dňa 01. 02. 2013 návrh navrhovateľov v 3. a 4. rade o nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Zásielky zasielané navrhovateľom v 3. a 4. rade sa vrátili stým, že adresát je neznámy, preto bol robený dotaz na Mestský úrad Š. o oznámenie adresy ich pobytu, boli zistený príbuzný, na ktorých bol robený dotaz dňa 16. 04. 2013. Okrem toho oznámením zo dňa 18. 04. 2013 bolo reagované na písomný dotaz Mgr. M. H., ktorá v konaní zastupuje navrhovateľov. Na výzvu súdu príbuzní navrhovateľov v 3. a 4. rade reagovali oznámením došlým 24. 04. 2013.

V predmetnej veci sa nevyskytli žiadne prekážky postupu konania podľa § 107 a nasl. O. s. p.

Mám za to, že potom ako v predmetnej veci Krajský súd Nitra zrušil prvostupňové rozhodnutie, boli všetky úkony zo strany tunajšieho súdu vykonávané bez prietahov.

Navrhovatelia svoje procesné podania doručované osobne a zväčša osobitne súdu a napriek tomu, že sú všetci v konaní zastúpení jedným právnym zástupcom, spôsobili prietahy tým, že tieto ich podania, ktoré boli síce obsahovo rozsiahle, ale boli podávané nekvalifikovane, nejasne, nepresne, čo v konečnom dôsledku spôsobilo, že zo strany konajúceho sudcu bolo potrebné odstraňovať zakaždým vady týchto podaní.“

Rovnaké skutočnosti, ako uviedol okresný súd vo svojom vyjadrení, čo sa týka chronológie procesných úkonov, zistil aj ústavný súd z obsahu sťažnosti, vyjadrení účastníkov konania a obsahu súdneho spisu, ktorý mu bol predložený na previerku 14. mája 2013.

K stanovisku okresného súdu zaslal vyjadrenie právny zástupca sťažovateľky z 25. mája 2013, v ktorom podrobne opísal jednotlivé úkony súdu z hľadiska ich efektívnosti a vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov, a tiež práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Ústavný súd pripomína, že základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je príkazom pre všetky štátne orgány na také konanie, ktoré vytvára právnu istotu pre subjekty práva. Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zákonodarca zabezpečuje prostredníctvom procesnoprávných inštitútov, ktoré sú štátne orgány vrátane všeobecných súdov povinné efektívne a vecne správne využívať. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) obsahuje viaceré účinné prostriedky zabezpečujúce plynulosť a optimálnu dĺžku súdneho konania, ktorej výsledkom je právoplatné rozhodnutie a stav právnej istoty.

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého akonáhle sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (práva podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru), ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd prihliada v rámci prvého kritéria aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (obdobne IV. ÚS 117/04 a III. ÚS 142/08).

1. V otázke posúdenia právnej a faktickej zložitosti veci sa ústavný súd stotožnil s názorom ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 50/2012, ktorý konštatoval, že spory o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu viažucemu sa na nehnuteľnosť patria do bežnej rozhodovacej agendy všeobecných súdov, a zároveň pripustil určitú mieru faktickej zložitosti namietaného konania, avšak uvedená skutočnosť nemôže okresný súd zbaviť zodpovednosti za stav, v akom sa namietané konanie nachádzalo v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu, preto týmto kritériom sa už ústavný súd opätovne nezaoberal.

2. Čo sa týka správania sťažovateľky ako účastníka konania v procesnom postavení odporkyne vo 4. rade, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka v doterajšom priebehu konania poskytovala primeranú súčinnosť a na výzvy okresného súdu reagovala včas.

Napokon aj pri hodnotení postupu okresného súdu sa ústavný súd v zásade stotožňuje so závermi štvrtého senátu vyjadrenými v náleze sp. zn. IV. ÚS 50/2012 z 10. mája 2012, ktorý už raz konštatoval, že postup okresného súdu v namietanom konaní bol poznačený najmä neefektívnosťou, ako aj nesústredenosťou. Keďže podrobné dôvody neefektívnej práce a nesústredenej činnosti okresného súdu sú tomuto súdu a aj sťažovateľke dobre známe, preto sa nimi už ústavný súd opätovne v podrobnostiach nezaoberal, ale zároveň nemohol akceptovať vyjadrenie okresného súdu, že okresný súd v danej veci konal bez prieskumu.

Pokiaľ ide o postup okresného súdu po vrátení súdneho spisu okresnému súdu 2. februára 2012 v súvislosti s v poradí prvým nálezom sp. zn. IV. ÚS 50/2012 z 10. mája 2012, tak tento bol poznačený naďalej pretrvávajúcou neefektívnou činnosťou okresného súdu, pretože okresný súd pribral do konania nového tlmočníka uznesením zo 16. apríla 2012, ktorému písomnosti určené na preklad doručil 23. mája 2012. Tlmočník predložil okresnému súdu požadovaný preklad písomností až 24. septembra 2012, čo je v kontexte už existujúceho nálezu neprimeraná doba. Následne bol spis opätovne doručený ústavnému súdu v súvislosti s konaním o ďalšej sťažnosti účastníkov konania, ktorého výsledkom bol ďalší v poradí druhý nález sp. zn. III. ÚS 383/2012 z 23. októbra 2012. Ústavný súd vrátil súdny spis okresnému súdu 2. novembra 2012. Okresný súd okrem doručovania pretlmočených dokladov do predloženia súdneho spisu ústavnému súdu v súvislosti s prerokovávanou sťažnosťou z 24. mája 2013 urobil len jeden relevantný úkon, keď rozhodol o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uznesením z 1. februára 2013.

K tomu je potrebné opätovne zdôrazniť, že občianske súdne konanie, ktoré bez meritórneho právoplatného rozhodnutia trvá tak dlho, ako to je v danej veci, možno už len na základe jeho posúdenia v celku považovať za nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru (obdobne napr. IV. ÚS 260/04, IV. ÚS 173/05, IV. ÚS 251/05).

Ústavný súd preto vychádzajúc z uvedeného vyslovil, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 129/2004 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva a slobody porušil, vo veci konal [podobne aj § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Ústavný súd

však okresnému súdu neprikázal, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/129/2004 konal bez zbytočných prietáhov, pretože táto povinnosť mu už bola uložená nálezom sp. zn. IV. ÚS 50/2012 z 10. mája 2012.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 citovaného článku ústavy boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka žiadala aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € z dôvodov pretrvávajúcej právnej neistoty.

Vzhľadom na neefektívny a nesústredený postup okresného súdu, doterajšiu dĺžku konania a povahu veci, ako aj právne postavenie sťažovateľky z hľadiska toho, „čo je v hre“, a potenciálneho dopadu na jej práva považoval ústavný súd priznanie finančného zadosťučinenia sťažovateľke v sume 2 000 € za primerané podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku jej právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom advokátom JUDr. Ing. K. K. Sťažovateľka si najprv v bode 3 petitu sťažnosti uplatnila trovy v sume 275,64 € a v stanovisku z 25. mája 2013 v sume 413,91 € za tri úkony právnej služby.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal sťažovateľke úhradu trov konania za tri úkony právnej služby vykonané v roku 2013 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti, vyjadrenie vo veci samej) v zmysle § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základom na výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2012 v sume 781 € a odmena za jeden úkon právnych služieb je 130,16 €. Ďalej má právny zástupca sťažovateľky aj nárok na náhradu režijného paušálu 7,81 € za tri úkony podľa vyhlášky vykonané v roku 2013, spolu náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje sumu 413,91 €.

Keďže náhrada trov konania uplatnená sťažovateľkou nepresahuje sumu, ktorú vypočítal ústavný súd, ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov konania v uplatnenej sume 413,91 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2013